

Factum.
 Factum ubi lex requirit, & actualem redditionem, non statur assertioni, p. 76. n. 9
 Factum non dicitur, ubi aliquid remanet faciendum, ib. n. 14
 Factum non dicitur, quod non durat factum, ib. n. 18
 Factum male aut minus plene ex integro est agendum, p. 128. n. 21
 Factum infectum esse non potest, p. 139. n. 37
 Facta a iudice recusato an sint nulla vel annullanda, remissive, p. 144. n. 89
 Facta contra jus debent utique pro infectis haberi, p. 481. n. 23
 Factum iudicis est factum partis, p. 561. n. 167
 Facto de facto, rescindi ius est, p. 570. n. 40
 Factum iudicis rite & recte procedentis dicitur factum partis, p. 576. n. 120
 Factum non dicitur, quod non durat factum, p. 668. n. 134
 Factum non dicitur, dum aliquid remanet faciendum, p. 669. n. 252

Facultas.
 Facultas testandi concessa inhabili intelligitur servata forma in testamentis requisita, p. 407. n. 205

Favor.
 Favor & odium ubi concurrunt, dispositio an censetur & odiosa in totum, p. 217. n. 2
 Favor & odium quando simul concurrunt, an dispositio tota iudicetur favorabilis, p. 215. n. 35

Feudum.
 Feudum ex gratia & pecunia, si gratia præponderat pecunie gratiosam dicitur, p. 214. n. 13
 Feudi Dominus nolens sub feudatione præstare consensum juxta pactum cogitur intra terminum præstare, & si non præstet, habetur pro præstito, p. 540. n. 94

Fictio.
 Fictio translativa duo requirit habilia, tempus a quo, & tempus ad quod, p. 161. n. 23
 Fictio extensiva non potest dari in appellatione conditionali, quod sui convalescentiam, ib. n. 33

Fideicommissarius.
 Uno ex duobus collegiatis aut fideicommissariis re conjunctis agente in iudicio, iure præoccupationis alium excludit, ita ut sententia lata ei non agenti præjudicet, p. 595. n. 359

Fideiussio, Fidejussor.
 Prius monitores, & Fideiussores excutiendi sunt, antequam deveniatur ad tertios pignorum possessores, p. 150. n. 176
 Fideiussores sub quibus sit carceratus relaxandus, obligandi erant representare reum stando juri, ac iudicato solvendo, p. 87. n. 217
 Fideiussor ad relationem ob innocentiam, de qua constat, sufficit obligari de representando, ibid. num. 218
 Fideiussorem si reus non inveniat, & pignus offerat, est audiendus cum melius consolatur fisco, ib. n. 219
 Fideiussores si non invenit carceratus, non relaxatur, ib. n. 220
 Fideiussores dandi sunt in loco iudicii, nisi ibi non reperiat, quia alibi recipiuntur, dummodo in loco subiecto iudici, ib. n. 221
 Fideiussores non habens, quando sub cautione iuratoria relaxatur reus de consuetudine, ib. n. 222
 Fideiussores si non recipiantur, tabellio & iudex quando parti teneantur ad interesse, ib. n. 224
 Fideiussor non potest obligari pro pena corporali, quia non est Dominus membrorum suorum, ibid. num. 225
 Fideiussio iudicati solvendi purificatur per rem iudicatam, & exequitur etiam non nominatus in sententia, p. 320. n. 96

Fideiussor obligatus solutione certæ pensionis domus, tenetur pro deterioratione, licet fideiussio sit stricti juris, p. 613. n. 209
 Fideiussio est stricti juris, p. 623. n. 93
 Fideiussio tutelæ extenditur ad gesta extra tutelam, illi tamen connexa, p. 623. n. 94
 Fideiussio licet sit stricti juris, extenditur ad accessoria, & ad omnia quæ adhariant & accedunt rei principali, ib. n. 99
 Fideiussor de iudicato solvendo an teneatur fructus decursus post rem iudicatam usque ad eius partitionem, p. 620. n. 32
 Fideiussores non reperire maxima est difficultas excusabilis ab obligatione præstandi, p. 641. n. 88
 Fideiussio pro majori summa, non valet, etiam pro minori summa, ad quam tenebatur, secundum veteriorem opinionem, p. 666. n. 200
 Fideiussorem non obligari in plus quam principali, est forma legis, ib. n. 201
 Fideiussio in accessoriis, & respectu pœnæ, valet in plus quam principali, ib. n. 102

Fides. Vide Laicus.
 Mala Fides videtur considerari in Principe, & Senatoribus cognoscendis per viam violentiæ contra decreta Canonica, p. 8. n. 94

Filius.
 In Filio contrahente alimenta concurrunt officium iudicis inductum ab ipsa natura, & contractus quod est quid accidens, sicque naturale debet attendi, p. 337. n. 31
 Filius familias potest efficaciter ex contractu & quasi, seu ex iudicio, præterquam ex mutuo, obligari, p. 586. n. 235
 Filius familias nullatenus potest alienare proprietatem rei in qua pater habet ulum fructum, p. 586. n. 259
 Filius familias si non habeat bona, potest pro debito incarcerari, p. 586. n. 241

Finis.
 Finis dum habetur non curatur de medio, p. 67. n. 96
 Fini cui non conceditur, concessa intelliguntur omnia, per quæ devenitur ad finem, p. 73. n. 290
 Fine ex bono bona praorandatio præsumitur, pag. 74. n. 299
 Finis recursus est dumtaxat protectio nuda & naturalis, ne quis vi opprimatur a iudice Ecclesiastico, p. 44. n. 14
 Finis cui conceditur, censetur concessum necessarium ad finem consequendum, p. 245. n. 92
 Finis regulatur a suo principio & ad illud trahitur, p. 337. n. 31
 Inducta ad unum Finem, contrarium non debent operari, p. 420. n. 52
 Excedere Fines mandati, non dicitur procurator opponens manum ad connexa mandato, pag. 623. n. 100

Florenus.
 Florenus in Camera Apostolica in taxis capitur pro ducato de Camera, & de vero Florenorum valore & eius varietate, remissive, p. 433. n. 254

Forma.
 Formam qui dat, & ea dat, quæ consequuntur ad ipsam, secundum Philosophum, p. 74. n. 297
 Quoad superest Forma corporis ficti, semper censetur idem corpus, licet partes mutantur, p. 97. n. 64
 Forma inducta ad actum perpetuum, non extenditur ad temporalem, p. 251. n. 32
 Formæ omisso reddit actum sui natura privilegiatum appellabilem, & attentatum inducit, p. 252. numero 41
 Formæ omisso vitiat actum, ib. n. 43

Forma

Forma iuramenti de qua in c. ut circa, de elect. lib. 6. servanda in appellatione; procedit, quando electio sit extrajudicialiter; secus si judicialiter, p. 274. n. 30
 Forma non adimpletur per æquipollens, p. 295. n. 245
 Forma requisita pro certo fine & effectu secuto per æquipollens, formæ latissimè, p. 296. n. 246
 Formæ juris non satisfit ex nimia festinatione, imò illi detrahitur, p. 398. n. 63
 Forma quando non potest servari præcisè, sufficit actum facere eo modo, quo potest, & per æquipollens, ibid. n. 74
 Forma à nova constitutione inducta, & illa de facto non potest observari putà, quia deficiet persona, aut qualitas requisita, sufficit actum fieri eo modo, quo prius geri poterat, ibid. n. 75
 Forma Concilii est ut patronus Ecclesiasticus unum præsentet ex approbatis ab examinatore peracto concursu, p. 399. n. 80. & 81
 Forma noviter inducta à Trident. præcisè & specificè est servanda, ibid. n. 86
 Forma à Concilio tradita si omittatur in provisione Parochialis vacantis in mensibus reservatis, tale beneficium potest impetrari, & concedi solet breve rigorosum de capienda possessione nomine Cameræ, p. 400. n. 104
 Formam annullativam non inducunt omnia contenta in Concil. Trid. sess. 24. de refor. c. 18. circa provisionem Parochialium, p. 306. n. 176
 Exempla redduntur in deputatione Vicarii seu economi, & in edicto cum majori termino apposta, item quod eligatur magis dignus, quorum omisso non reddit provisionem nullam, p. 406. n. 77
 Idem modus & forma servatur in executione instrumenti Cameralis continentis quantitatem, speciem certam, factum, aut ius incorporale, quæ servatur in executorialibus æquiparantur, p. 540. n. 100

Frater.
 Frater declaratus plebeius non nocet alteri fratri; etiam super nobilitate litiganti, p. 569. n. 30

Fraus.
 Fraudem & turpitudinem suam allegans non auditur, p. 231. n. 61
 Fraus in propria in vim exceptionis bene proponitur, ib. n. 63

Fructus.
 Fructus beneficii sequestrantur ob debitum clerici, ut satisfiant creditores ad congrua præstanda clerico, p. 174. n. 63
 Fructus suos non facit excommunicatus, p. 197. n. 62
 Etiam in sententia censurarum nihil fit de Fructibus dictum, quia adhuc Iudex excommunicatum illis privare potest, ibid. n. 63
 Fructuum, damni, aut interesse respectu sententia super possessorio non suspenditur per appellationem, sed respectu possessorii dumtaxat, p. 217. n. 60
 Fructus aut interesse non computatur in sorte principali, ut ascendat ad summam appellabilem, & commensurabilem per Rotam, p. 218. n. 72
 Fructuum in possessorio, quo non veniunt, ut in leg. su. Cod. de edicto Divi Adr. facta condemnatio, veniunt æque principaliter, non accessorie, p. 221. n. 118
 Et in his Fructibus veniunt accessorie, ibid. n. 120
 Fructus sequuntur naturam iudicii possessorii, quando veniunt accessorie ad illud, ibid. n. 121
 Fructuum à condemnatione non suspendit appellatio possessorium, quando in diversis capitulis sunt apposti, ibid. n. 121
 Fructibus & re, non privatur quis appellatione pendente, p. 308. n. 51
 Taxatione seu Fructuum liquidatione facta in executione rei iudicatæ, non datur appellatio suspensiva, Salgado de Protec. Reg.

pag. 338. num. 51
 Fructus non lucratur is cui iudex aut executor non servato juris ordine possessionem tradidit, sed vero possessori tenetur restituere, p. 575. n. 104
 Fructus in sententia ubi tacite sunt subintellecti, locum habent quando fuissent in iudicem deducti, pag. 601. n. 38
 Fructuum beneficii Ecclesiastici appellatione, distributiones quotidianæ non comprehendunt, pag. 604. num. 76
 Fructuum & proventuum beneficii appellatione non comprehenduntur oblationes, mortualia, & anniversaria, p. 604. n. 79
 Fructuum perceptorum restitutionis condemnatio non capit illos qui percipi potuerunt, p. 605. n. 99
 Fructus longè distant à re, & diverso jure censentur, p. 606. n. 101
 Fructus semper veniunt in restitutione rei quantum attinet ad propriam naturam restitutionis, pag. 606. num. 104
 Fructus sub restitutione rei comprehenduntur, si aliàs ex natura actionis & de jure veniebant & debebantur, non aliàs, ib. n. 105. & 113
 Fructuum post litem contestatam expressa petitio non requiritur, sed cum ipsa re tales restituuntur, p. 607. num. 114
 Fructus ante litem contestatam in sententia ut subintelligantur per verbum (restituas) debent expressè peti, ibid. n. 115
 Fructus sunt separati ab ipsa re, p. 612. n. 202
 Fructus quia causantur ab ipsa re, restituit executor datus dumtaxat ad rei restitutionem, ib. n. 203
 Fructuum perceptorum, & qui percipi potuerunt, debet fieri condemnatio in revocatione attentatorum, p. 619. n. 41
 Fructuum qui percipi poterunt per attentantem omnia condemnatio tacite in sententia subintelligitur, ib. num. 42
 Fructus virtualiter subintellecti sub condemnationis verbis, executor non excedit liquidare, & præstare, ibid. n. 4
 Fructus ad quos condemnatus quis à die occupationis vel contestationis non excedit executor, si liquidaverit etiam fructus decursos post sententiam usque ad realem restitutionem rei, ib. n. 45
 Fructus in sententia intelliguntur deductis expensis & oneribus illorum occasione factis, p. 622. n. 81
 Fructus ad quos quis est condemnatus, an possit computare & compensare cum melioramentis & expensis in executione, ibid. n. 84
 Fructus in specie ad quos quis est condemnatus, quando præstandi sint, & quando in eius valore fit faciendæ executio, & quando eorum æstimatio quanti plurimi crescat, & de executione sententiæ, à quo tempore, & à quo decrescat, & de pluribus aliis, p. 626. n. 138. 139. & 140
 Fructus in condemnatione nedum veniunt usque ad sententiam, sed usque ad partitionem sententiæ, p. 629. n. 17
 Fructus post sententiam in condemnatione veniunt, si fuerint à principio fructus, aut interesse peti, ibid. n. 18. & 31
 Fructuum condemnatio etiam si facta non nisi usque ad sententiam potest executor decursos post eam à tempore moræ exequi usque ad actualem restitutionem, ib. n. 19
 Ad Fructus decursos usque ad sententiam, & ad decurrendos usque ad ipsius partitionem potest iudex condemnare, ib. n. 24
 Fructus futuri sunt accessio conjuncta & non odiosa, ib. n. 25
 Pro Fructibus tam naturalibus ex re, quam annuis censibus

Index Rerum,

venibus & redditibus futuris, potest agi & subsequi iudicis condemnatio, p. 630. n. 26
Fructus suos facit qui auctoritate & sententia iudicis possidet tanquam bonae fidei possessor, pag. 662. numero 138
Fructus suos an faciat iudicis auctoritate possidens etiam sine titulo, vel eo invalido, ibid. n. 139.
Fructus cum restituuntur, irrita aut annullata sententia, cuius contemplatione quis possidebat, ibid. num. 145
Fructus redditus cum re in cuius virtute decreti annullati possessio adjudicata est propter debitum, & licet pro parte veri debiti, p. 663. n. 146
Fructus restituuntur ei cui bona vendita ob debitum ex iustitia reddi iubentur, ibid. n. 148
Fructus percepti vigore sententiae & executionis, tam per viam appellationis, quam revisionis revocate restituuntur, ib. n. 149
Fructus etiam percipiendi vigore executionis rescissae sunt restituendi, ibid. n. 150
Fructus perceptos & quos percipere potuit, praestat attentans etiam in sententia non exprimitur, dummodo sint percepti a tertio, a condemnato attentante causam habente, ib. n. 152
Fructus a se perceptos praestat attentans condemnatus, licet eviter executionem pro his quos percipere potuit, quando dat tertium qui illos percepit, ibid. n. 153
Fructuum condemnatio verificatur in perceptis a tertio habente causam ab attentante condemnato, ibidem num. 154
A Fructibus non excusata bona fides & auctoritas iudicis illius, qui virtute sententiae revocate possidet, p. 664. n. 161
Fructus quilibet etiam bonae fidei possessor lite pendente perceptos tenetur restituere, ibid. n. 163
Quod procedit etiam si fiat fructuum oblatio, etiam liquidorum, cum sint cum effectu restituendi, ut tollatur jurisdictionis suspensio, ibid. n. 172
Fructuum partitionem tacite subintellectorum in sententia operari clausulam (parito) verius ostenditur, p. 665. n. 177
Fructuum condemnatio per juris subauditionem facta intelligitur, ubi res mandatur restitui, & verbo (restituere) sententia usa est, ibid. n. 178
Fuga.
Fuga periculum sufficiens est ad impediendam, & excusandam citationem, p. 139. n. 17
G
Gabella.
Gabellam debitam a clerico negotiatore, potest iudex laicus exigere & exequi in temporalibus captis pignoriibus, salvatamen persona, p. 660. n. 103
Gallecia.
Galleciae Senatoribus, & advocatis Regii Senatus violentiae materia praeter ceteris patet, & qua de causa, p. 62. n. 117
Gestum.
Gesta per iudicem sine partis citatione dicuntur attentata, facta intra tempus ad appellandum, p. 110. num. 73
Gesta post appellationem ex natura ipsius dicuntur provenire & eorum revocatio pendet a futuro eventu, p. 122. n. 25. vide ib.
Gesta intra decem dies ad appellandum a tempore sententiae, licet sint nulla & attentata; tamen gesta post illos, & antea quam perveniat sententiae tenor ad notitiam condemnati, non revocantur per viam attentati, quia non sunt nulla ipso iure, sed per viam iustitiae, p. 409. n. 225
Nec gesta dicuntur attentata, quia deficit appellatio, nec altera pars illorum revocatione infans est au-

dienda, p. 471. numero 23
Gesta a iudice a quo tangentis articulum a quo est appellatum, ut attentata sunt omnia revocanda, p. 472. num. 26
Gesta ad suos aphores restringuntur, p. 569. n. 22
Gestum in faciliorem causae expeditionem non venit ut attentatum revocandum, p. 390. n. 257
Gestum praecedens appellationem, & eius tempus ad appellandum, non dicitur attentatum, p. 191. n. 464
Nullum est omne Gestum praeter mandati formam, nec valet, ut valere potest, p. 519. n. 112
Gratia.
Gratia Pontificis fundata super aliqua causa aut qualitate, est nulla ipso iure, non confitio de qualitate, p. 320. n. 46
Gratia concessa etiam motu proprio non potest operari ultra intentionem & mentem concedentis, ibidem, num. 47
Gratiae narratio falsa existens perpetuo gratiam annullat ipso iure, ib. n. 48
Gravamen.
Illato gravamine per iudicem si ab eo pars appellet, & iudex appellatorem reponat, videtur reponendo, gravamen revocare, & si reponendo altera pars gravatur, a tali repositione licite appellatur, p. 106. n. 16
Doctrina relata procedit, non solum quando iudex expressè revocavit interlocutoriam, sed etiam tacite, nempe faciendo actum contrarium, ibid. n. 17
Gravamen est causa appellationis, quo cessante cessat & ipsa appellatio, p. 111. n. 87
Gravamen vexationis seu fatigationis dicitur, quando iudex declarat exceptionibus oppositis non obstantibus ad ulteriora procedendum, sive sit declaratio tacita, sive expressa, p. 139. n. 25. & quod in hoc casu legitime appellatur, p. 139. & 140. & n. 31. & 32
A Gravamine illato in non faciendo licite appellatur, p. 153. n. 197
Si pars a Gravamine revocato poterat appellare, poterit contrarius a gravaminis revocatione, cum idem jus servetur in eius repositione, quod in revocatione, p. 154. n. 206
Gravamen est causa fundamentalis, & finalis, appellationis, p. 159. n. 7
Gravaminis cessante causa, cessat appellatio, p. 159. n. 8
Gravat iudex tacite procedendo ad actum quod non compatitur cum iure partis, & eo quod petit, ibid. num. 18
Gravamen praecedere appellationem, non est converso, & exceptionis tacita vel expressa expectanda determinatio, ib. n. 11
Gravaminis causa expressè est proponenda appellatione ab interlocutoria, ib. n. 13
Gravaminis cognitio, & revocatio pertinet superiori Ecclesiastico, non autem Senatui Regio, cui tantum spectat determinatio super vi & delatione, p. 191. n. 268. & 269
Gravaminis revocatio petita est revelatio, denegatio praecedens est gravamen a quo tunc appellatur, p. 162. num. 45
Gravamen futurum quando trahit originem a gravamine illato, appellatio ratione utriusque valet, ibid. num. 46
A Gravamine comminato potest appellari, ibid. numero 46
Gravamina diversa diverso iure censentur, p. 165. n. 6
A Gravamine momentaneo non licet appellare, p. 263. num. 21
Gravamen non potest reparari, quando non potest appellari a diffinitiva, p. 204. n. 10
Gravamen in possessore reparatur in petitorio, secus si super petitorio, iudicium non expectatur, p. 206. num. 40

Gravamen

& Verborum.

Gravamen dicitur irreparabile per appellationem a diffinitiva, quando nullo modo ab ea permittitur appellare, p. 209. n. 82
Gravamen non reparari per appellationem a diffinitiva verificatur, quando ab ea est prohibita quoad utrumque effectum, non quoad suspensionem tantum, p. 210. n. 87
Ab extrajudiciali Gravamine duo oriuntur remedia, appellatio intra decendum, & recursus extra illud, p. 273. n. 24. & 25
A Gravamine peraquorum, hoc est, *repartidores de pechos*, appellatur intra duos menses a die notitiae gravaminis, ib. n. 26
Gravamen si constat iuris praesumptione, seu allegatione juris, appellatio non requirit aliam causam expressionem, p. 314. n. 4
Gravamen legis non est gravamen, a quo non appellatur, p. 315. n. 23
Gravamine iustificato per superiorem invento potest causam retinere, aliter autem remittit inferiori, p. 322. n. 8
Gravamen illatum in sententia possessorii, si reparari non potest per petitorium, admittit appellationem suspensivam, p. 453. n. 115
In quolibet causa articulo, seu Gravamine diverso, bis poterit gravatus, provocare, non amplius, p. 474. num. 3
Millies Gravatus in una causa, totidem poterit bis a singulis gravaminibus appellare, ib. n. 5
A Gravamine illato agenti via privilegiata facilius admittitur appellatio, quam adversario, pag. 550. 551. numero 13
Gravamen illatum ultra sententiam tenorem novum est, & excessus minime admittendus, p. 516. n. 66
Novum Gravamen illatum per executores nondum in iudicio fuit cognitum, nec gravatur super illo condemnatus, ibid. n. 67
A simplici Gravamine per executores illato appellationi non deferuntur, p. 517. n. 78
Ratio differentiae inter simplex Gravamen, & gravamen qualificatum scilicet, excessum redditur, ibid. n. 79
Agens prius de simplici executoris Gravamine & succumbens, an possit postea idem gravamen qualificatum, & sic per viam excessum in iudicium deducere, p. 524. n. 199
Gravamen simplex executoris ut excessum proponens ineptè, & ante tempus agit, quapropter succumbens peracta executione illud apte proponet, ib. n. 202
Gravamen fat praesudiciale dicitur, quo impeditur via executiva competens, p. 550. n. 11
H
Hereditas, Haeres.
Prius de Haereditate, rei vendicatione, vel pro socio actionibus, cognoscendum, quam de divorso iudicio, si possessor coharens seu confocius ab alio negetur, p. 150. n. 174
Haeres obligatione quoad factum personale qua tenebatur defunctus, capi non potest, p. 177. n. 106
Haeres durante tempore conficiendi inventarium capi non potest, ibid. n. 5. qui ultra inventarium tenetur, si bona in eo contenta abscondat, ibid.
Haereditas, quid est universum, apta comprehendere mobilia & immobilia, p. 214. n. 18
Haeredes Clerici quando ad reparationem tenentur, coguntur non obstante appellatione, quia qualitas obligationis ex persona haereditis non mutatur, p. 367. n. 25
Haeres ut ex testamento militis in possessionem mittatur, requiritur plena probatio, p. 447. n. 22
Haereditatem qui tenetur restituere, & monitus recuset, habetur pro restituente legis interpretatione, p. 539. n. 89
Salgado de protecl. Reg.

Haeres intentas bonorum possessionem universalem aut petitionem haereditatis contra possidentem unam rem tantum, sententia comprehendit omnia bona quae post sententiam coeperit possidere, p. 611. n. 170
Haeres intentans iudicium universale bonorum possessionis, adversus nullam rem haereditatis possidentem, si post condemnationem coeperit possidere non officit sententia, ib. n. 172
Haeresis, Haereticus.
Haeresis a crimine quando nunc admittatur appellatio, p. 466. n. 34. remittit.
Haeretico licet prohibeatur appellatio a diffinitiva, non tamen ab interlocutoria, & quare, pag. 210. n. 90. & 91
Hypotheca.
Hypothecans pro alio rem suam, & non personam, dicitur debitor respectu rei exhibitae tantum, p. 131. n. 144. & 145
In Hypotheca probari debet de dominio vel quasi debitoris, p. 449
Hypothecaria ex instrumento quarentigio executivè expeditur contra omnes haeredes & successores universales, sed non contra particulares, p. 585. n. 219
I
Immemorialis.
Immemorialis praescriptio non suffragatur quantumvis legitime probata, si appareat de iniquo principio invalido, & in isto titulo, p. 45. n. 285
Immemorialis praesumptio cessat cum simul in claris, de eiusque infecto principio clari appareat, ib. n. 286
Immemorialis effectus cessat, ubi constat de mala fide, ib. n. 287
Immunitas.
Immunitate Ecclesiae sententiae non gaudentes si appellant ab extractione, vim non fieri, decernit Senatus, p. 178. n. 117
Immunitati Ecclesiae an invitis rectoribus ejus possit aliquis renunciare, ib. n. 119
Immunis a collectis si describatur in libro contribuentium, debet infra decem dies appellare, p. 517. n. 89
Non immunis autem ab excessu poterit querelam semper proponere, ib. n. 89
Impedimentum, Impeditus.
Impedito agere non currit terminus, p. 125. n. 65
Impedimentum excusata a poena contumaciae, desertione solutione canonis, & ab obligatione accedendi ad Concilium, ib. n. 67
Propter impedimentum receditur a forma, ibid. n. 68
Impedito de facto iudicis non currit tempus, ibid. n. 69
Impedimentum proveniens ex facto Principis excusatur, ib. n. 70
Impedimentum ob recursum ad Regem evidens est, & patens ex actis, quantum tempus duraverit, ibid. num. 73
Impedientes de facto, & contra juris dispositionem jurisdictionem iudicum ecclesiasticorum dumtaxat, incurrunt in Bullam in Coena Domini & ejus censuras, p. 37. n. 233
Appellare licet a denegata dilatione legitime impedita quominus queat locum examini adire, p. 290. n. 260
Dummodo Impeditus intra terminum edictorum se opposuerit, p. 297. n. 261
Et dummodo Impedimento legitimo coram Ordinario doceatur per testimonium, puta, ibid. n. 262
Impedimentum, quod potuit removeri, non excusatur, ib. n. 263
Impedimentum proprie illud est, quod evitari non potest, ibid. n. 264
Impedimentum ut excuset, debet probari, fuisse causam immediatam, ne aliquid fieret, ib. n. 265
Impedimentum non sufficit probare, sed etiam diligentiam pro illo removendo, ib. n. 266

Index Rerum,

Impedimenta legitima quæ dicantur, p. 297. n. 267. remissive.

Impeditio dilatio danda est in Parochiali reservata minor, quam in aliis causis, necessaria tamen, ibid. num. 268

Impedimentum legitimum superveniens oppositori ad beneficium intra terminum edictorum, quominus locum examinis adire queat, an appellationi à termino denegato non deferens, vim faciat, ibidem, num. 249

Impeditio legitime non currit tempus, ibid. n. 253

Impeditus legitime exculatur à publicanda resignatione, & contumacia, ibid. n. 254

Impeditus non dicitur negligens, ibid. n. 255

Ob Impedimentum receditur à forma, ibid. n. 256

Impediti & impediti à jure equiparantur, cum ex utroque oriatur impedimentum officii exercitio, p. 346. num. 50

Impensa.

Impensarum exceptionem per viam actionis propositam debet iudex expresse pronuntiare, alias habetur pro omnia, p. 535. n. 79

Impensa petitæ in prima instantia, in ea tamen omnia condemnatio si in secunda super illis declararetur, erit prima sententia illarum respectu, ib. n. 80

Impensarum exceptio modificativi in iudicio principali deducta per viam exceptionis, potest iterum in executione opponi, ibid. n. 81

Imperator, Imperium.

Imperator jurat auxilium, & protectionem Ecclesiæ exhibendam, p. 14. n. 72

Imperii meri quot sint genera, & quæ delegabilia, p. 172. n. 24

Merum Imperium habens ex privilegio si in uno actu exercent jurisdictionem, totius privilegii jus conservat, & quid in præscriptione, pagina 423. numero 111

Impetratio.

Impetratio facta ex una causa, qua vera non existente, non potest suscipi ex alia causa tunc temporis existente, p. 420. n. 50

Impetrationes & provisiones Pontificiales factæ de beneficiis juris Regii patronatus tanquam subiectæ clausulæ irritanti sunt nullæ ipso jure, & præscriptiones causare non possunt, p. 422. n. 85

Incarcerari.

Incarcerari nequit die feriato ob honorem Dei pro debito civili, p. 177. n. 102. & quando pro delicto, num. seqq.

Incompetentia.

Incompetentiæ exceptio quandoque opponatur, ad impediendam sententiæ executionem, pagina 207. num. 55

Incompetentiæ interlocutoria tacita per processum ad ulteriora transit in rem judicatam, si non appelletur ab ea, p. 327. n. 20

Incompetentiæ interlocutoria iudicis omnimoda carentis jurisdictione an transeat in rem judicatam, sive apponatur, sive non, sive tacita, sive expressa, ib. n. 21

Indicium.

Indiciorum copia, aut defensio quando reo non sit deneganda, sive procedatur officio iudicis, sive ad petitionem partis, p. 466. n. 46

Indultum.

Indulta Apostolica, quibus conceditur jus patronatus Catholicæ majestatis, faciunt mentionem successorum Coronæ, & sedis Apostolicæ, & propterea realla sunt, & perpetua, p. 420. n. 60

Infamia.

Infamia sola de per se non admittit relaxationem fidei iurorum, p. 186. n. 202

Infidelis.

Opprimi potius, quam protegi infideles debent, p. 86. num. 9

Informatio.

Quando Informatio assumitur ad solam instructionem, & Informationem Curie, cognitio & processus est omnino extrajudicialis, p. 35. n. 215

Informatio etiam ex textibus, sumenda ex simplici eorum assertione; Instructio Curie, est actus extrajudicialis, p. 61. n. 99. remissive.

Informatio ad Curie instructionem dumtaxat est extrajudicialis, etiam si ex testium assertione fit facienda, quæ nec citationem requirit, p. 63. n. 137

In Informatione ad Curie instructionem nudam non proceditur jurisdictionaliter, sed forma juris omnia, ibid. n. 138

Informatione non recepta in scriptis, sed extrajudiciali, non potest in quolibet delicto ad capturam procedi, p. 180. n. 138

Informatio qualitatum ad provisionem beneficii fit extrajudicialiter nullo citato, p. 272. n. 8

Informatio sumenda pro habilitate provisi ad præbendam fit absque partis citatione, p. 276. n. 52

Informatio pro habilitate provisi fit absque testium juramento, & absque processu judiciali, ib. n. 53

Informatio ubi fit sumenda inhabilitatis, jam electi aut promoti, ut privetur, debet fieri judicialiter, & eo citato, ib. n. 54

Informatio pro iudicis instructione nullam habet formam iudicis, p. 300. n. 5

Informationis summarie receptio super infamia delicti ad effectum relaxandi mandatum de personaliter comparando, est omnino extrajudicialis, ib. n. 6

Ad Informationem pro instructione iudicis, & ejus animi motu testes non jurati recipiuntur, p. 301. n. 7

Inhibitio.

Inhibitio Canonica non inficit, nec impedit, quæ jure permittente, iudex inferior facere potest appellatione pendente, p. 77. n. 29

Inhibitio operatur in his quæ sunt contra jus, & appellationem, ib. n. 30

Inhibitio rectè procedit, si decreto conditionali intimato iudici Ecclesiastico nihil agat, & medio tempore ipsi inhibito intimetur, p. 110. n. 70

Inhibitio est nulla, & sine effectu intimata iudici Ecclesiastico post repositionem interlocutorie, & attentatorum virtute Regii decreti factam, p. 111. n. 87

Inhibitionis materiam qui tractent, p. 248. n. 1

Ab Inhibitione appellationi si non deferatur, an vis fiat, ib. n. 2

Inhibitio dicitur sententia merè interlocutoria, ibidem num. 3

Inhibitio an sit interlocutoria habens vim diffinitivæ, ib. n. 5

Inhibitionem potest idem iudex revocare, & reformare, p. 249. n. 8

Inhibitionis revocatæ & repositæ effectus quales, ibid. num. 8

Inhibitionis revocatio an suspendatur per appellationem, ita ut gesta a iudice inhibito sint attentata, ib. num. 10

Et quid si contineat damnum irreparabile, aut ipsa revocatio haberet vim diffinitivæ, ib. n. 11

Inhibitionis revocatio sive expressa, sive tacita per remissionem causæ inferiori, non suspenditur per appellationem, ib. n. 12

Inhibitio non causat gravamen irreparabile, ib. n. 13

Ab Inhibitione expedita absque causæ cognitione appellatio licita est, ib. n. 14

Ab Inhibitione canonicè expedita, sive ab ejus revocatione appellationi non deferens vim non facit, ib. num. 15

Inhibitio.

& Verborum.

Inhibitio non canonicè expedita iustam reddit appellationem suspendivam, p. 249. n. 16. & 17

Inhibitio minus canonica nulla est, & inferiorem iudicem non ardat, p. 520. n. 19

Inhibitio canonica fit per causæ cognitionem, & partis citationem, ib. n. 20

Inhibitio quibus de causis nulla reddatur, ibidem numero 22

Inhibitio quod non causet attentata in notoriis, & in confesso, & convicto, & quod illa causet etiam, ubi sententia sit privilegiata, quomodo intelligendum, ib. n. 23

Inhibitio potest Superior etiam in causis non appellabilibus, quando simul cum causæ cognitione cognoscit de natura appellationis, an sit privilegiata, ibid. num. 44

Secus si huiusmodi causæ cognitio sit omnia, ibidem num. 25

Inhibitionem non canonicam, & nullam de stylo Rotæ causare attentata quomodo intelligitur, ib. num. 27. & seqq.

Inhibitio temporalis quæ, de qua in l. 55. tit. 5. lib. 2. recop. p. 252. n. 29

Inhibitio temporalis per aliquot dies an recipiat appellationem, ibid. n. 31. & seqq.

Inhibitionem temporalem non posse expediri absque causæ cognitione, fundatur, ibid. n. 35

Inhibitio temporalis quod pariat inconveniens, p. 252. num. 36

Inhibitionem temporalem prohibet lex Regia etiam auditoribus, ib. n. 37

Inhibitio temporalis eandem de jure solemnitatem requirit, quam inhibito perpetua, ib. n. 93

Inhibitio etiam temporalis, qua servatur forma, appellationem non recipit, ib. n. 40

Inhibitionis requisita habentur pro forma ipsius juxta Trid. ib. n. 42

Inhibitio virtute appellationis à diffinitiva requirit causæ cognitionem, & in appellatione ab interlocutoria, ib. n. 45. & 46

Inhibitione expedita ab uno iudice degente in unius Senatus districtu contra alium in alio districtu existentem, quis Senatus pro tollenda violentia sit adendum, ubi tres casus distinguuntur, p. 253. n. 52

Inhibens iudex à cuius facto dumtaxat appellatur, vim facit absque alterius dependentia, cuius districtus attendendus est ad recursum Regium, ib. n. 56

Inhibitio non expeditur à non habente jurisdictionem, p. 255. n. 72

Ab Inhibitione non canonica appellatio legitima dicitur, ib. n. 73

Inhibitio expedita tempore, quo iudex debet conquiscescere, est nulla, ib. n. 77

Inhibitioni de facto expeditæ per conservatorem ordinariarum parere non tenetur, ib. n. 78

De Inhibitione minus canonica & de injusta contra jus idem est iudicandum, ib. n. 78

Inhibitionibus frivolis & contra jus expeditis, non est per iudicem parendum, p. 256. n. 81

Inhibitio non ardat, ubi Princeps aliquem actum permittit non obstante inhibitione, ib. n. 84

Inhibitionis anima est iudicium, ibid. n. 90

Inhibitio accessoria & ex causa appellationis tollitur sublata appellatione, p. 324. n. 24

Ab Inhibitionis moderatione per quam remittitur causa alteri iudici, appellatio non admittitur, ibid. n. 27

Inhibitione expedita per superiorem cognoscentem de appellatione à tacita, vel expressa remissione causæ, inferior non potest interim validè procedere, ibid. num. 28

Inhibitio censetur expedita subintellecta illa clausula præservativa prout in commissione, à qua non aliter

ter iudex recipit jurisdictionem, p. 551. numero 17

Inhibitioni censetur ineffe dictæ clausulæ conditio, quia iudex non habet jurisdictionem nisi peracta executione, qua deficiente evanescit inhibito, ib. n. 18

Ab Inhibitione, cui virtualiter ineffe clausula præservativa, appellationi emissa est ut legitime deferendum, ib. n. 17

Inhibitio à superiore emanata vigore appellationis limitata in iudicem efficit, ne ultra procedat in cæteris articulis separatis, à quibus non est appellatum, p. 472. n. 42. remissive.

Inhibitio emanata vigore appellationis à merè interlocutoria intimata iudici à quo, impedit processum ad ulteriora, & debet superledere, p. 486. n. 8

Inhibitio suspendit jurisdictionem iudicis à quo, etiam ubi alias poterat exequi, quia sententia erat privilegiata, n. 5. ut in exemplis, ib.

Inhibitionem suam si iudex revocat, & à revocatione appellatur, poterit revocationem iterum revocare, p. 489. n. 50

Ab Inhibitione appellatio quando tollat impedimentum iudici laico inhibito, ut liberè possit procedere, p. 662. n. 133. remissive.

Inhiberi executor laicus quando contra clericum potest sententiam exequi, quia illi præjudicat, an possit ante coeptam executionem, ib. n. 134

Inhibitionem si expedit Ecclesiasticus iudex in laicum antequam incipiat cognoscere de questione facti incidenter res spiritualis, an ulterius possit validè se intromittere secularis, ib. n. 135

Inimicus.

Inimici spiritus quot, p. 199. n. 96

Iniquitas.

Iniquitas evidens, & iniustitia notoria, idem operatur ac nullitas, atque pariformiter sententiæ executionem impedit, p. 393. n. 6

Iniquitatis respectu nunquam appellatio prohibita intelligitur, p. 647. n. 25

Iniustitia.

Notoria Iniustitia tunc impedit executionem sententiæ, quando evidenter ex actis apparet, sufficere tamen qualis offensio ad tollendam illius notorietatem, p. 396. n. 34

Innocentes.

Innocentes gravissimè opprimerentur à iudicibus Ecclesiasticis, cum longe distet Curia Romana, si hoc non poterent auxilio regio, p. 105. n. 21

Inquisitio.

Super aliqua qualitate formata Inquisitio quæ non probatur, & sequitur absolutio, potest de simplici delicto denuo inquiri, p. 524. n. 198

Inscriptio.

Inscriptio in lapidibus & monumentis seu parietibus antiquis positus in loco publico legitime probat, etiam in magnum præiudicium alterius, p. 434. n. 277

Instantia.

Instantia jure canonico non perit, sed est perpetua, p. 504. n. 15

Instantia jure canonico perit per decennium concurrente negligentis non bono jure quia tunc lis præsumitur habita pro delicta, ib. n. 16

Instantia & lis in Romana Curia non finitur nisi per sententiam in omnibus causis præter beneficiale, p. 505. n. 19

Instantia in executorialibus non incipit currere, anteaquam in iudicio coepa sit executio, ibid. n. 30

Instantia perempta per triennium non perit jus agentis, quominus denuo alia fabricet instantiam, p. 507. n. 58

Instantia de novo coepa reproducuntur acta probatoriæ primæ instantiæ peremptæ, quæ fidem faciunt, ibid. n. 63

Perempta instantia in via executiva intentata actione

Index Rerum,

in factum, potest de novo inchoari, per aliud triennium, ib. n. 64
 Infantia si periret biennio, ex Trid. acta omnia ordinaria iudicii perirent, ut citationes, libelli, termini, conclusiones, & similia, p. 508. n. 67
 Infantia quid sit, p. 278. n. 67
 Cœpta Infantia compositore beneficii mortuo, transit in successorem in eodem statu, p. 591. n. 380
 Infantia inchoata sub nomine dignitatis, transit ad successorem dignitate activè, & passivè, ibidem numero 309
Institutio.
 Institutio judicialiter fiet, & præsentatio, si proposito edicto compareat aliquis de jure patronatus opposens, vel contra præsentatum, p. 276. n. 58
 Et quibus temporalibus hæ exceptiones opponantur, ut primæva natura provisionis alteretur, & judicialis efficiatur, ibid. n. 49
 Institutio, & confirmatio fiet extrajudicialis, si appareat legitimus contradicitor, vel compræsentatus aliquid obiciens, p. 277. n. 60
 Et idem si promotor fiscalis opponat contra præsentationem, vel præsentatum, ibid. n. 61
 Institutio si fiat cum legitimo contradicitore, sententia fertur diffinitiva, secus nullo comparente contradicitore, ibid. n. 62
 Institutio & confirmatio facta cum legitimo contradicitore non adhibita causæ cognitione, nulla erit, p. 285. num. 138
 Institutio seu collatio quando facienda est ex certo genere personarum, vel ex personis certi generis, quibus aliqua qualitas requiritur (prout in exemplis ibi appositis) aliis facta, irrita est, & nulla ipso jure, p. 399. num. 83
 Institutio facta contemptis patronis est irrita, & propterea appellatio ab ea etiam in Parochialibus, ut licita suspendit, p. 403. n. 142
 Institutio facta præsentato a minori parte patronorum, non dicitur facta contempto jure patronatus, ibid. num. 144
Instructio.
 Instructio procedendi in causis violentiæ è consilio Regio & ejus stylo, cæteris fuit missa tribunalibus, p. 56. num. 21
 Instructio, & praxis substantiam procedendi in tollenda vi a iudicibus Ecclesiasticis non deferentibus justæ appellationi recenset l. Regia 36. tit. 5. lib. 2. cujus verba referuntur, ib. n. 23
Instrumentum.
 Instrumentum factum in iudicio paratam habet executionem, p. 320. n. 85
 Tertio cui ex obligatione aliquid resultat, competit executio Instrumenti, ib. n. 92
 Instrumenta & acta conducentia ad litem, quæ tractantur coram uno notario, non sufficiunt coram alio notario, etiam ejusdem iudicii & tribunalis præsentare, & producere, p. 386. n. 16
 Instrumentum productum ante litem contestationem, non probat, nisi postea tempore probatio fiat ejus productio, p. 399. n. 90
 Instrumentum præsentatum coram alio Notario quam coram quo acta & litem tractantur, non prodest, etiam si alter Notarius sit ejusdem tribunalis & iudicii, p. 410. num. 240
 Instrumentum semel executum, & bonorum facta adjudicatio, non poterit iterum agi via executiva, prætextu quod non potuerit consequi rem adjudicatam, p. 667. n. 213
Interdictum.
 Interdictum Ecclesiasticum quomodo, & quibus interponatur, p. 196. n. 40
 Interdicta Ecclesiastica quibus privent, ib. n. 41

Interdictum ingressus Ecclesiæ, quod & cujus effectu, ib. n. 42
 Interdictum ingressus Ecclesiæ, an impediatur exercitium jurisdictionis, ib. n. 43
 Interdictum ingressus Ecclesiæ quando pro contumacia aut pro crimine imponatur, & an ex eo denegetur sepultura, ib. n. 44
 Interdictum ingressus civitatis, vel palatii, vel suspensus a beneficio suspenditur per appellationem, p. 202. num. 124
 Interdictum quorum bonorum non admittit appellationem suspensivam, p. 448. n. 38
 Quorum legatorum Interdictum non admittit appellationem, ibid. n. 39
 Interdicti de aqua quotidiana & æstiva sententia, cum habet admixtam causam proprietatis, recipit appellationem à tota, p. 452. n. 89
Interesse.
 Interesse iudicis officio debitum crescit usque ad executionem sententiæ, p. 629. n. 21
 Interesse luci cessantis debitum ex sententia, non est usura, sed assumit naturam sortis, p. 630. n. 28
Interlocutoria.
 Interlocutoriam executioni mandatum non revocet iudex, nisi nulla sit: nam tunc revocat & executionem reponit, p. 94. 95. n. 10. & 21
 Interlocutoriam per quam iudicis officium seu jurisdictionis finitur, veluti si iudex se non iudicem pronunciat, vel appellationem esse desertam, & similia exempla ibi: non poterit revocare, nec reponendo eam jurisdictionem reassumere, p. 107. n. 30
 Interlocutoriam mandatum executioni à iudice vel à parte, iudex non revocat, n. 48. vel si talis quæ ab ipso facto hominis habeat secum executionem, p. 108. num. 49
 Ab interlocutoria qua iudex declarat fidei iussores idoneos, vel minus idoneos licite appellatur, & appellatione non delata vim fieri declaratur, p. 141. n. 51
 Ab interlocutoria qua iudex compellit sive principaliter, sive in consequentiam debitorem, solvere pecuniam debitam minori, sive tutoris, aut curatoris auctoritate, licite appellatur, p. 141. n. 52
 Appellatur ab interlocutoria super comparitione literarum faciendæ vel non, cum concernat articulum probationis amittendæ, p. 150. n. 177
 Ab interlocutoria, qua quis admittitur ad cessationem bonorum in casibus, quibus non debet, licite appellatur, & quales isti sint, remissivè, ib. n. 179
 Ab interlocutoria revocatoria alterius legitime appellatur, ut in exemplo, p. 151. n. 180
 Ab interlocutoria si non est appellatum, an à denegata eius revocatione petita poterit appellari, p. 165. num. 4
 Ab interlocutoria de admittendis articulis si non est appellatum, potest postea appellari ab ipsa actuali admissione, p. 166. n. 9
 Ab interlocutoria facilius jus appellationem tollit, p. 205. num. 23
 Per interlocutoriam pervenitur ad diffinitivam, ibid. num. 29
 Interlocutoria super legitimatione personarum an admittat appellationem ubi causa principalis illam non recipit, puta, quia est executiva, p. 207. n. 58
 Ab interlocutoria appellatur, quando per appellationem à diffinitiva reparari nequit, p. 209. n. 81
 Ab interlocutoria non licet appellare, pagina 248. numero 4
 Interlocutoria sententia prout est attentorum revocatio, non recipit appellationem, p. 263. n. 16
 Ab interlocutoria de admittendis articulis si non est appellatum, nec poterit postea appellari ab ipsa actuali admissione, & de ratione, p. 497. n. 24

Interlo-

& Verborum.

Interlocutoria iudicis declarans falsum & assertum procuratorem legitime comparere, non præjudicat domino inficere, & potest quandoque de nullitate dicere, p. 558. n. 233
 Quid si dominus hujus interlocutorie habuisset notitiam, ibid. n. 134. remissivè.
Interpretari, Interpretatio.
 Interpretari sententiam an possit executor, pagina 635. num. 1
 Interpretari & declarare is potest qui actum gessit, ib. num. 2
 Interpretari & declarare verba dubia suæ scripturæ an possit Notarius, ibid. n. 3
 Interpretari & declarare voluntatem defuncti non potest hæres, ibid. n. 5
 Interpretatio pendens ex mera voluntate fieri non potest per successorem, ibid. n. 7
 Interpretatio pendens à juris regulis, & principiis ex actis seu processu, cuilibet iudici successoris pertinet, ibid. n. 8
 Interpretatio generaliter sumpta in quinque species distinguitur, & quas, p. 636. n. 20
 Interpretationis species qui produxerit, ibidem numero 21
 Interpretatio ad duo capita reduci potest, pagina 637. num. 22
 Interpretatio propriè idem est quod congrua verbi, vel orationis declaratio seu expositio, ibidem numero 22.
 Interpretatio largè capitur pro correctiva seu extensiva, ibidem.
 Interpretationem correctivam alius, quam Princeps facere non potest, ib. n. 23
 Interpretationem extensivam non potest facere iudex nisi circa accessoria & eodem die, ib. n. 24
 Interpretationem propriè, prout est congrua verbi & orationis declaratio, quilibet iudex potest facere, ib. num. 25
 Interpretativa declaratio debet esse congrua, scilicet quando verba non patitur, ib. n. 35
 Interpretativa declaratio ea est quæ addit qualitatem demonstrativam, non autem quæ alterat subjectum, ibid. n. 39
 Interpretativa declaratio susinetur facta circa circumstantias actus, secus circa ejus substantiam, pag. 638. num. 40
 Interpretatio circa substantiam actus dicitur novus actus & gravamen, ibid. n. 41
 Prout si sententiæ puræ executor velit addere conditionem, ibid. n. 41
 Ab interpretativa declaratione iusta & legitima facta per executorem, appellationi emissæ non est deferendum, sicuti nec ab ipsa executione cui hæc inest declaratio, ib. n. 45
 Interpretativam non congruam verbi sententiæ & minus legitimam facere executorem non patitur, ibid. num. 46
 Interpretativa declaratio debet fieri non in perimendo sed exprimendo, ib. n. 47
 Interpretativa declaratio debet esse verisimilis, ibidem num. 48
 Interpretativa declaratio debet fieri circa contenta in verbis sententiæ, non autem extra limites verborum, quia illa dicitur in præjudicium tertii, ib. n. 50
 Interpretationis iniquitas executoris quomodo & ex quibus sit probandum, p. 639. n. 58
 Interpretatio ea sola executori permittitur quæ deducitur ex verisimilibus conjecturis in processu, verborum significatione & natura attentis, ib. n. 59
 Interpretatio juris tantum valet quantum propria verborum significatio, quæ perinde habetur ac si esset expressa, ibid. n. 60

Interpretatio quæ subintelligitur juris intellectiva dicitur non extensiva, ibid. n. 61
 Interpretatio faciendæ est ut sententia iusta appareat cum iusta præsumatur, ibid. n. 67
 Interpretatio sententiæ dubiæ sumitur ex actis, cum præsumatur lata ex causa in processu deducta, & quæ ex eo apparet, ibid. n. 68
 Interpretatio faciendæ est in dubio contra eum, qui se fundat in sententia sicut & in contractu, p. 640. n. 78
 Interpretationem extensivam facere potest iudex circa sententiæ accessoria, puta fructus, expensas, &c. & tunc non nisi intra diem naturalem, p. 644. n. 126
 Interpretativa declaratio verbi dubii, aut orationis confusæ sententiæ, etiam post diem naturalem peti potest, ibid. n. 127
Intimatio.
 Intimatio provisionis ordinariæ absque scrupulo taten- dum est, quod non fit citatio, sed simplex monitio non supponens jurisdictionem momentis, & à quolibet iudice faciendæ, p. 64. n. 142
 Intimato decreto conditionali, actorum repositione secuta, acta per iudicem ad quem remanent irrita, & nulla, p. 110. n. 78
 Intimatio sententiæ quomodo faciendæ est condemnato, p. 409. n. 22
Intrusio.
 Intrusi titulus & possessio est infecta inanis nec restitui- bilis, quia caret juris fomento, p. 583. n. 196
 Intrusio lite pendente non admittitur ad appellandum ab intimatione executorialium inter alios expeditarum, & quare, ib. n. 197
Inventarium.
 Inventarii in confessione possunt inter alios legatarii clerici citari per iudicem laicum, p. 63. n. 136
Joannes Igneus.
 Joannes Igneus reprehenditur assertens, Hispaniarum Reges habere jus præsentandi Prælatos ratione concessionis Caroli Regis Francorum, p. 432. n. 142
 Recensentur Doctores, qui ex Chronicis & Historiis falsam demonstrant Ignei assertionem, ib. n. 243
Judex.
 Judex ordinarius tenetur suos subditos defendere, p. 22. n. 114
 Iudicibus Ecclesiasticis exequi violentibus abusus notorios à se factos violentè restituit per privatam personam, ibid. n. 116
 Vim fieri, Iudicem Ecclesiasticum non deferentem appellationi legitime, & ea non obstant procedentem ad executionem, concors omnium sententia est, p. 29. num. 181. in hoc autem nova auctoritas consideratio, ibidem.
 Judex ad quem, non à quo, habet jurisdictionem pronuntiandi super legitime appellationibus, p. 34. numero 212
 Judex debet ad sui solam instructionem cognoscere de qualitate appellationis, non vero quoad partes pronunciare cum sit jurisdictionale, & ipse iudex à quo jurisdictione caret, ibid. n. 213
 Judex secularis de facto etiam rei spiritualis incidentes cognoscit, p. 35. n. 217. ut in observantia juramenti, & in possessore rei spiritualis, ib.
 Judex inordinatè procedens & contra jus exequendi suam sententiam dicitur privata persona, & ut privatus, & sine jurisdictione procedit, ib. n. 218
 Judex de facto procedens, de facto & sine jurisdictione procedere, & reponere debet, ib. n. 219
 Iudices Ecclesiastici incurrunt in Bullam Cœnæ Domini vim facientes & contra præcepta canonica procedentes ad executionem sententiæ non obstantibus legitimis appellationibus, p. 38. n. 237
 Iudices laici non possunt inhibere Ecclesiasticis, cum in eos nullam habeant jurisdictionem, p. 41. n. 278.
 Q 99 4 Iudices

Index Rerum,

Judices laici non possunt prætextu violentiæ iudicibus Ecclesiasticis inhibere, ib.
 Judicis iniquitatis inter procedendum probatio est, actorum inspectio, p. 61. n. 110. & 114
 Judex Ecclesiasticus rogatur à Senatu, ut per terminum 60. dierum absolvat excommunicatos, interim dum articulus violentiæ decreuitur, p. 64. n. 149
 Judex Ecclesiasticus antequam constet notoriè de violentia per actorum inspectionem, non potest cogi, excommunicatum absolvere, p. 65. n. 170
 Judex à quo juris ministerio, etiam non deservens justæ appellationi inhibetur, p. 66. n. 184
 Judicibus duobus se ad iudicem inhibentibus super competentia jurisdictionis, quemadmodum est recurrendum ad Senatum per viam violentiæ, & quod decretum detur, p. 69. n. 226
 Judex se incompetentem declarans, potest in expensis condemnari, p. 70. n. 242
 Judex Ecclesiasticus, qui vim intulit, an possit expensis multari, ibid. n. 243
 Iudicem Ecclesiasticum vim inferentem non posse in expensis multari, verius ostenditur, ibid. n. 245
 Judex secularis potest condemnare in expensis clericum vim inferentem, & spoliantem in expensis clericum in pluribus Christianorum ditionibus practuratur, remissivè, p. 71. n. 248
 Judex Ecclesiasticus inobediens provisionibus Regiis five ordinariæ, five a *la jacobcarta* multatur in expensis, ibid. n. 249
 Judex incapax non potest clericum differentem declinatoriam in expensis condemnare, ibid. n. 259
 Judici Ecclesiastico remittit Senatus delationem, & probationem faciendam, cui hoc competit, pag. 74. n. 302
 Judex inferior quæ gerere potest appellatione pendente, remissivè, p. 77. n. 31
 Judex superior inter cognoscendum an inferior bene vel male processerit, attendit flatuta, & stylum tribunalis iudicio inferioris, n. 80. n. 2. & 3
 Judex Ecclesiasticus subrogatus in locum iudex secularis eodem modo procedit, quo iudex secularis procedere debet, p. 81. n. 6
 Judex Ecclesiasticus deficiente jure canonico potius debet attendere jus Regni, quam jus civile, & à converso, ibid. n. 15
 Judex laicus potest aliquid intimare clerico, ut certiorato paret præjudicium, ut constituitur in mora, aut mala fide, p. 84. n. 7
 Judex uterque est competens ad cognoscendum de eo, qui existens in uno territorio occidit alium existentem in altero territorio cum sclopo, ibid. n. 14
 Judex Ecclesiasticus provisioni Regiæ sibi intimatæ respondens, jurisdictione carere, ut pluribus casibus ibi relatis; quid faciendum, ne inane sit decretum Regium, p. 93. n. 2
 Judex deferens appellationi aliâ non legitimæ, seu non deferendæ, abdicat à se omnimodam jurisdictionem, ibid. n. 3
 Judex inhibitus ad inhibitionem superioris, vel se inhibens caret jurisdictione, nec aliquid decernit in sententiæ executione, etiam privilegiatæ, p. 94. n. 4
 Et idem in iudice se declarante non iudicem remissivè, ibid. n. 5
 Judex qui defunctus est officio suo, non potest se in causâ intromittere, ibid. n. 6
 Judex Ecclesiasticus non debet adstringi per provisionem Regiam ad faciendum id, quod sibi prohibitum est, ibid. n. 8
 Judex procedens juris ordine non servato reputatur privata persona, & sine jurisdictione, ib. n. 12
 Quæ de facto fiunt à iudice, de facto per eum revocari jus est, ibid. n. 13

Judex qui prætermissio juris ordine, & sine citatione possessionem abstulit, poterit de facto eam revocare, ib. n. 14
 Judex facilis in concedendo, ita debet esse in reponendo, ib.
 Judex, qui tenentam & possessionem abstulit alicui non citato, illam eidem restituere potest, nec sibi obstat quod officio suo functus sit, ib. n. 15
 Judex revocando possessionem nulliter datam procedit tanquam persona privata, & præsumitur facere modo, quæ facere potest, ibid. n. 16
 Judex Ecclesiasticus ad reponendum non eget jurisdictione, & idè contra eum secunda justio, vulgè *sobre carta* expedienda, ad reponendum cum effectu, p. 94. n. 23
 Judice Ecclesiastico vim inferente mortuo ante repositionem, an evanescere decretum violentiæ debeat, cum ipse sit gravans & attentans, & contra eum oppressus in Senatu querelam obtulit, & decretum contra eum dirigitur, p. 96. n. 42
 Contra illum iudicem per viam querelæ agitur, quæ suum autorem comitatur, ib. n. 48
 Judex successor in jurisdictione seu tribunali iudicis vim inferentis omnino tenetur provisionem Regii Senatus adimplere, & attentata à suo prædecessore, reponere cum effectu, & appellationi deferre, ib. n. 53
 Si plures dati sint Iudices in aliqua causa, & postea aliqui, vel etiam omnes immutati fuerint; nihilominus eadem dicitur causa, ib. n. 55
 Judex non tanquam persona privata consideratur, sed tanquam minister justitiæ quam gerit, & administrator dignitatis tribunalis, & quod repræsentat quis sit etiam in infinitum, p. 97. n. 60
 Judex successor in jurisdictione & tribunali alterius idem reputatur ac prædecessor, cum in ejus locum subrogetur, & potest idem facere, quod poterat ille, cujus loco fuit subrogatus, ib. n. 58
 Quamvis in appellatione requiratur expressio nominis Iudicis à quo; tamen satis est, ut contineat nomen dignitatis Iudicis prout est: appello ab Auditore Camera, &c. ibid. n. 61
 Judex datus loco demortui illum non repræsentat, sed tantum dignitatem quæ est corpus quoddam fictum quod comprehendit subiecta tanquam membra illius corporis ficti, ibid. n. 63
 Judex prædecessor, & successor quamvis diversi sint personarum respectu, eo tamen habito ad dignitatem & administrationem, & coequalitatem potestatis, verè idem sunt, ibid. n. 66
 Judex successor verè idem iudex ac prædecessor reputatur, præcipuè quando iudex accipitur pro jurisdictione, vel tribunali, ibid. n. 67
 Judex successor potest taxare expensas reservatas taxari in sententiâ prædecessoris, ibid. n. 68
 Judex successor potest sententiam dubiam prædecessoris interpretari, ibid.
 Judex successor, vel aliter loco alterius datus, causam assumit in eodem statu, eamque determinat ex eisdem actis, p. 98. n. 51
 Judex successor procedit eo modo quo & prædecessor procedit, ibid. n. 72
 Judex successor vel in alterius locum subrogatus, potest ea omnia facere, quæ poterat illius prædecessor, ib. num. 78
 Judex successor ordinarius potest in integrum restituere contra factum sui prædecessoris, ib. n. 79
 Judex successor potest absolvere ab excommunicatione decreta per prædecessorem, ib. n. 80
 Judex prædecessor potest reponere attentata à se gesta, & eodem modo successor, ib. n. 81. & 84
 Judex à quo in casibus, quibus reponit attentata à se vel alio facta, poterit idem successor, ib. n. 82

Non

& Verborum.

Non solum Judex cujus fuit læsa maiestas, revocat attentata; sed etiam ejus successor & subrogatus, cum læsus dicta non persona sed dignitati (quæ nunquam moritur) coheret, p. 98. n. 83
 Quod ampliat, five subrogatus sit expressè ab homine, five tacitè à jure, ib. n. 93
 Judice ab officio remoto, poterit successor ejus attentata revocare ex suo mero officio, ib. n. 86
 Judex vim inferens mortuus, impossibile est, ut reponere queat, p. 99. n. 96
 Judex Ecclesiasticus adstringitur præcepto tribunalis Regii sub poenarum incurfu attentata reponere, & appellationi deferre, p. 102. n. 4
 Judex Ecclesiasticus reponendo attentata virtute decreti Regii Senatus ita mandatis, non est qui gravat; sed ipse Senatus cujus decretum exequitur, ib. numero 16
 Judex Ecclesiasticus superior adhibitus licitè poterit, si visis actibus justum vium fuerit, revocare repositionem factam ab inferiore virtute Regii Senatus decreti, cum ad hoc impediendum non se extendat, p. 103. n. 21
 Judex quandoque etiam post decem dies datos ad appellandum potest revocare interlocutoriam, dummodo ante diffinitivam, p. 106. n. 6
 Judex five sit ordinarius five delegatus, suam interlocutoriam revocat, ibid. n. 7
 Judex executor mixtus revocat etiam suam interlocutoriam, ib. & arbiter, n. 9
 Judex licet non possit actum facere nisi ad petitionem partis, potest tamen is invicis, & contradicentibus sententiam interlocutoriam revocare, ibid. n. 10
 Judex an possit revocare non solum interlocutoriam, sed etiam ipsam revocationem, seu revocatoriam interlocutoriam, ibid. n. 11
 Judex an semel vel pluries possit sententiam interlocutoriam revocare, ib. n. 12
 Judex semel & iterum tantum potest interlocutoriam revocare & opiniones communes contrariæ conciliantur, ib. n. 13. & exemplum doctrinæ, n. 24
 Judex si post factam publicationem testium, si citata parte ante didicita testificata admittat novos testes, censetur revocare publicationem, & idem si post conclusionem admittit jura, censetur revocare conclusionem, ib. n. 18. & 19
 Judex qui se incompetentem pronuntiavit, non potest ipsam pronuntiationem revocare, p. 107. n. 31. & si de facto revocat, non valet revocatio, n. 32
 Judex delegatus etiam de partium consensu non potest interlocutoriam, quæ se non iudicem pronuntiavit, revocare, ib. n. 33
 Secus in ordinario, qui potest revocare, ib. n. 34
 Judex delegatus, qui se incompetentem declaravit in articulo dependenti à principali, & non in ipso principali, potest revocare dictam declaratoriam, quia sibi remanet jurisdictione, ib. n. 35
 Judex delegatus revocat interlocutoriam per quam finitur jurisdictione, si ab ea fuerit appellatum, ibidem num. 26
 Judex qui detulit appellationi interpositæ ab interlocutoria, non poterit eam revocare, p. 108. n. 37
 Judex postquam detulit appellationi, potest de consensu partium revocare gravamen, ib. n. 39
 Judex à quo postquam detulit appellationi, potest (re integra) vel de consensu partium revocare gravamen, ib. n. 50
 Judex postquam detulit appellationi, aliâ non deferendæ, si à tali delatione est appellatum, licitè revocat delationem, & gravamen, ib. n. 51
 Judex à quo post inhibitionem sibi delatam non potest interlocutoriam revocare, ib. n. 42
 Judex inhibitus, si inhibitiō est nulla, & minus legiti-

ma, potest (ea non obstante) revocare interlocutoriam, ib. n. 43
 Judex inhibitus post inhibitionem revocat interlocutoriam à se latam, si est nulla, ib. n. 44
 Judex non revocat interlocutoriam executioni mandatam, ib. n. 45
 Judex qui apposita exceptione contra mandatum legitimum, Procuratorem declaravit, & ut talis lis contestata est, non potest talem declarationem revocare, ib. n. 46
 Judex pronuncians dandum esse fidejussorem per interlocutoriam eo dato, non revocat dictam interlocutoriam, nisi de partium consensu, ib. n. 46
 Judex revocat interlocutoriam executioni mandatam de consensu partium, ib. n. 50
 Judex revocat interlocutoriam executioni traditam cum causæ cognitione, ib. n. 51
 Judex revocat interlocutoriam executioni traditam, si sit nulla ex aliquo juris defectu, p. 109. n. 53
 Judex revocat interlocutoriam latam officio Judicis mercenario actioni deserviente, non tamen officio judicis nobili, ut in decretis interponendis, & similibus, ib. n. 54
 Aliæ limitationes & declarationes ad regulam l. quod iussit, remissivè, ibid. n. 55
 Magis honorificum est iudici Ecclesiastico decretum conditionale, ut si in electione ejus an velit procedere, & reassumere, ib. n. 63
 Non quidquid Judicis potestati relinquitur, id juris necessitati submittitur, ib. n. 64
 Judex quamvis possit interlocutoriam à se latam revocare, ad id præcisè cogi non potest, ib. n. 65
 Judex executor data possessione absque citatione citandorum & sine causæ cognitione si amplius audiat, & de novo citet, debet prius & possessionem, & attentata antea facta reponere, ib. n. 67
 Judex qui aliâ non potest revocare suam interlocutoriam, ut in casibus relatis si nulla sit, quocumque modo revocare potest, p. 110. n. 68
 Judex delegatus five ordinarius, & non alius, cognoscit de nullitate interlocutoriarum à se latæ etiam diffinitivæ habentis, ib. n. 69
 Judex potest revocare sententiam diffinitivam quæ non transit in rem judicatam, ib. n. 70
 Judex Ecclesiasticus inhibitus ante repositionem virtute decreti conditionalis, non poterit amplius uti alternativis ejus decreti, p. 111. n. 91
 Judex inferior tacitè est inhibitus à jure interposita legitima appellatione, etiam si non deferat, p. 114. n. 19
 Judici exequi volenti suam sententiam appellatione pendente, potest pars resistere, urbanus tamen Princeps, cujus proprium officium est, p. 115. n. 32
 Judex Ecclesiasticus inhibens seculari ne exequatur instrumentum, dum cognoscit de ejus usura, si illud non esse usurarium declarat, & ut secularis possit procedere, an appellatione subsequente ab hac sententiâ secularis procedet, p. 117. n. 47
 Superfedere tenetur Judex interim, dum articulus incidens terminatur ab alio iudice, cui cognitio competit, p. 120. n. 1
 Judex superior causa cognita potest super sententiæ executione & attentatis terminare, nullo habito respectu ad decretum violentiæ directum inferiori, p. 130. n. 41
 Judex non deservens justæ appellationi punitur, pag. 131. n. 52
 Judex deferens appellationi minus legitimæ non punitur, ib. n. 53
 Judex qui reum incarcerare jubet non obstante ejus appellatione, non innovat, sed jus publicum, ut delicta puniuntur, conservat, p. 139. n. 14
 Judex tenetur admittere exceptiones dilatorias, vel perem

Index Rerum,

peremptorias, ibidem numero 24
Judex cogens litigare tempore indebito, facit gravamen irreparabile per appellationem à diffinitiva, ib. n. 26
A Judice pronunciatum nullam ex exceptionibus oppositis esse admittendam, legitime appellatur, p. 139. num. 17
A Judice rejiciente exceptionem peremptoriam licite appellatur, quia talis sententia vim habet diffinitivæ, p. 140. n. 28
Si Judex opposita exceptione statim ad ulteriora procedat, ut temporis brevitate videatur non adhibuisse causæ cognitionem, noviter procedit, ib. n. 35
Judex non potest cognoscere simul de emergenti, & negotio principali, quia esset confundere processum, ibid. n. 37
A declaratione Judicis super exceptione incompetentiæ vel jurisdictionis defectu, licite appellatur, quia habet vim diffinitivæ, ib. n. 38. & 39
Quod etiam in causis scholarium procedit, ibid. n. 40
Judex vim facit non deferens appellationi super articulo præjudiciali interpositæ in causis etiam summaris, p. 141. n. 47
Judex vim facit non deferens appellationi interpositæ ab interlocutoria præjudiciali negotio principali, ib. n. 49
A pronunciatione Judicis declarantis, aliquem minorem majorem, servum, habilem vel inhabilem appellationi emittit, si Judex non deferat, vim facit, ib. n. 53
A sententia qua Judex pronunciat, aliquem non minorem, vel ei non esse concedendam restitutionem, appellationi interpositæ non deferens vim facit, ibid. n. 54
Idem quando pronunciat, procuratorem esse vel non esse legitimum, ib. n. 55
Judex potest reservare exceptionem oppositam contra testem quod sit infamis, vel criminofus ad publicationem, etiam si probatio incontinenti offeratur, & appellatio non erit justificata, p. 143. n. 81. quia tenetur justificare, & probare coram superiore, p. 143. n. 82
Reclusus Judex, quando possit sine metu attentati, & nullitatis ad ulteriora procedere remissivè, p. 144
Periculosum esse coram Judice suspecto litigare, ib. n. 91
Judex apposita appellatione à decreto torture superedere debet in causa, etiam si non sit inhibitus, vel inhibito præsentata, p. 145. n. 101
Idem ante appellationem ab eo, dum tamen si intra tempus datum ad appellandum, ib. n. 102
In judicis actor, & reus æquiparantur, & quod licet reo, actori idem licere debet, ib. n. 105
Judex hodie raro pronunciat, reum non torquendum, ib. n. 108
Judex cui nihil constat nihil discernere potest, p. 147. n. 131
Judex condemnans non admittit probationibus dicitur in dolo, ib. n. 132
Judice non admittente probationes, sed sine eis judicante, nullum dicitur judicatum, ib. n. 135
Procedit tamen si à tali denegatione admissionis probationis appellatur, alias tenet judicium, ibid. n. 136
A Judice negante beneficium legis licitam esse appellationem, ib.
Ab interlocutoria, quia Judex partem excludit approbando licite appellatur, ib. n. 138
A præcepto Judicis de recognoscenda scriptura non appellatur, nec appellationi non deferens Judex Ecclesiasticus non vim facit, p. 150. n. 171
Jus qui ter monitus, & requisitus aliquid facere, nihil respondeat, videtur negare. & à tali denegatione justitiæ licite appellatur, p. 153. n. 196
Judex potest suam interlocutoriam revocare, sive ab ea appellatum sit, sive non, ibid. n. 100
Appellatur legitime à repositione seu revocatoria Ju-

dicis non valentis revocare, p. 154. n. 218
Judex se non Judicem declarans mediante appellatione interposita, à tali declaratione jurisdictionem reassumit, & videtur revocare declarationem, quæ vim habet diffinitivæ, ib. n. 220
Judex à quo sine metu attentati procedit ad ulteriora non obstante appellatione ab interlocutoria, quousque sit inhibitus canonicè, p. 155. n. 224
Judice à quo procedente non obstante appellatione ab interlocutoria damnum irreparabile continente, potest puniri, & impune resisti, ib. n. 233
Judex Ecclesiasticus licet in spiritualibus habeat in laicos jurisdictionem, intelligitur quoad excommunicationem, & remedia Ecclesiastica, non carcerem nisi invocato auxilio, p. 172. n. 38
Judex secularis ut de concubinato cognoscat, debet esse notorius, p. 173. n. 48
Judicis arbitrium circa capturam debet subjacere juris regulis, p. 180. n. 134
Judex Ecclesiasticus pœnam infligenti membri mutilationem, vel sanguinem non potest imponere, aliam tamen pœnam corporalem bene imponere quit, p. 186. n. 210
Fustigationis pœnam imponit Judex Ecclesiasticus, ib. n. 210
Item detractionis in monasterium, ibid. n. 211
Item, & perpetui carceris, & de aliis, ib. n. 211
Exilii pœnam Judex Ecclesiasticus imponit, ibidem n. 211
A Judice procedente ordinariè, cum debeat procedere summarè, tanquam ab inordinato processu licet appellare, p. 208. n. 71
A Judice procedente summarè, aut executivè, ubi ordinariè debuit procedere, licet appellare, p. 209. n. 72
Nisi quando summarè procedere, relinquatur Judicis potestati, ib. n. 73
A Judice non faciente quod ejus potestati relinquatur, non licet appellare, ib. n. 75
Judex non potest esse subrogatus, qui principaliter non potest esse, p. 223. n. 146
A Judice denegante audientiam in agendo à jure denegatam appellatio non admittitur, p. 228. n. 28
A Judice repellente allegantem turpitudinem suam non admittitur appellatio, p. 231. n. 62
A Judice dante se pro inhibito virtute inhibitionis legitime appellationi non esse deferendum, Senatus decernit, p. 253. n. 50
A Judice dante se pro inhibito vigore inhibitionis nullæ, & non canonice, appellationi vel deferatur, vel tertium genus datur, ibid. n. 51
A Judice conquiescere debente, & procedente ad ulteriora, licita est appellatio, p. 255. n. 75
A Judice procedente post oppositam declinatoriam appellare licet, ib. n. 76
Judex quilibet an possit cognoscere; an sua sit jurisdictione, & an queat ab alio inhiberi, ib. n. 80
A duobus Judicibus se invicem inhibentibus appellationi emittit per utramque partem, quis non deferens vim faciat, p. 256. n. 88
Judex quilibet etiam delegatus cognoscit, an sua sit jurisdictione, p. 257. n. 95
Judicis partes assumet Judex in extrajudicialibus, si commissio faciat mentionem dictionis (lis) quæ verificatur in judicialibus, & lite contestata, p. 275. n. 44
Judicis partes assumere tenetur executor sive dispensationum, sive gratiarum, si contineant clausulam (vocatis vocandis) vel quod citetur aliquis, ibid. n. 48
Judicis partes tenetur assumere executor, si mandat procedere cum causæ cognitione, p. 276. n. 55
Judicis partes tenetur Judex assumere in provisione beneficii

& Verborum.

beneficii, si comparat legitimus contradicitor opponens legitimas exceptiones, qui judicialiter audiri debet, p. 176. n. 57
Judex qui potuit procedere summarè si procedit ordinariè, valet processus, p. 282. n. 113
A Judice procedente extrajudicialiter, cum debeat procedere judicialiter, vel ipsa simul utraque via procedente, appellationi deferendum est, p. 284. n. 136
A Judice procedente judicialiter, & extrajudicialiter simul (in casu quo sic procedere queit) appellationi emittit an sit deferendum, p. 285. n. 139. 140. & 141
In his, quæ voluntariæ sunt jurisdictionis Judicis permittitur innovare, p. 302. n. 28
Judicem ordinarium Ecclesiasticum est quibus rationibus dici, p. 322. n. 6
Judex habens jurisdictionem, sed ex omni modo incompetens in aliquo casu, si se expressè declarat competentem, sententia transit in rem judicatam, si non appellatur, & processus tenet, p. 327. n. 23
Idem si citatus nihil opposuit, quia de cætero non potest de incompetencia tractari, p. 327. n. 24
Judex delegatus prout ordinarius cognoscit de articulo an sua sit jurisdictione, p. 327. 328. n. 25
Judicis officium cum concurret cum actione, quando per illud uberius consulitur agenti, atque aliquid addatur actioni, p. 337. n. 42
Judicem incompetentem legitimum facit, ibid. multoties alterat non solum præcepta humana, sed etiam divina, p. 340. n. 72
Judex debet esse certus de sua jurisdictione, p. 352. n. 22
Judex ad quem appellatum est in provisione Parochialis ob aliquam legitimam causam antequam ordinarius providerit, vel tradiderit possessionem, aut tulerit sententiam, declarans bene appellatum, ac prævisionem vacantem tradere, p. 359. 360. n. 31
Judex appellationis in beneficio curato vocante dicitur primus Judex, & loco ordinarii subrogatus cujus jure uti licet, p. 360. n. 36
Judex appellationis succedit in locum prioris Judicis, ib. n. 40
Judex appellationis potest facere ea omnia, quæ poterat primus Judex, ib. n. 41
Judicis officio pertinet reformare, quæ dolo aut malitia gesta sunt à parte lite pendente, p. 375. n. 72
Judex ex officio potest repellere calumniosas exceptiones ad intricandum & procrastinandum judicium oppositas, ib. n. 73
Judex in declaratoria privationis ipso jure nihil novi agit, secus actum in præteritum ostendit, p. 382. n. 70
Judices Ecclesiastici liberè possunt punire suos officiales laicos delinquentes in officiorum administratione, p. 386. n. 11
Judex non debet arbitrari in his, quæ sunt à jure determinata, p. 398. n. 61
Judex secularis potest cognoscere & terminare super donatione juris patronatus facta à laico, & ad illius impletum donationem compellere, p. 427. n. 195
Judex secularis potest compellere promittentem donare jus patronatus, ut contractum adimpleat, ib. n. 196
Judex secularis poterit cognoscere de qualitatibus inherentes ipsi donationi juris patronatus, ib. n. 196
Ab Ecclesiastico potest reculare impertiri suum beneficium impiorum à Judice seculari, appellari poterit ad superiorem, ut illum compellat, p. 431. n. 220
Judex appellationis succedit primo Judici tanquam confirmator vel informator, p. 439. n. 9
Judex subrogatus representat primum, & ejus potestatem, ib. n. 10
Judex superior potest facere, quæ poterat inferior, ib. num. 11
Judex in arbitrariis argui non potest, quia tunc Deum

judicem rei hujus cognitionem habet, p. 458. n. 30
A Judice cujus arbitrio aliquid relinquatur, non licet appellare in parvis & levibus, secus in gravibus, in quibus quis enormiter læsus est, ib. n. 31
A Judice habente liberum arbitrium, seu absolutum à lege, seu statuto, vel homine, non licet appellare, p. 459. n. 33
A Judice cujus conscientia aliquid terminandum, seu faciendum committitur appellationi emittit non deferatur, ib. n. 36
A Judice, cujus conscientia aliquid committitur, appellatio est prohibita quoad suspensivum effectum dumtaxat, ib. n. 38
Citare aliquem non debet Judex, cujus conscientia aliquid judicandum est commissum, ib. n. 44
A Judice, cujus facultati & potestati aliquid faciendum relinquatur, non licet appellare, p. 459. 460. n. 49
Judex si ex statuto potest aliquem carceratum sub fidejussoribus relaxare, si non fecerit, non appellatur, p. 460. n. 50. Declara ut ibid.
A Judice facultatem dispensandi habente, & id negante non licet appellare, ib. n. 51
A Judice denegante id quod facere potest ex suo mero officio appellari non valet, ibid. n. 55
A Judice non supplente de facto cum potest, nec lædit, nec licet appellare, ibid. n. 56
Officio Judicis mercenario quod potest exercere motu proprio, quando aliquid committitur, ab illud negante non appellatur, ib. n. 57
A Judice negante id cujus facultati relinquatur, non appellatur, secus quando concedit, sed eo pars lædatur, quia tunc appellatur, p. 460. 461. n. 62
Judex cujus facultati & voluntati aliquid committitur, sicuti cogi non potest per superiorem, ita nec appellatur ab illo, p. 461. n. 63
A Judice faciente quod facere, præcisè cogi & compelli poterit, non appellatur, ib. n. 63
A Judice obtemperante literas requisitorias & permitte executionem cum illis obtemperare teneatur, non appellatur, ib. n. 65
A Judice nolente adimplere iustas requisitorias, cum possit per superiorem compelli, potest appellari, ibid. n. 66
A Judicis tarditate in ministrando iustitiam, vel illam negante licet appellare, ib. n. 69
Judex negligens à quo appellatum est, non potest revocando gravamen reassumere jurisdictionem, ib. n. 71
Ob negligentiam, & tarditatem Judicis superior adiri potest per viam querelæ, ibid. n. 72
Judex deferens appellationi minime deferenda, abdicat à se omnem jurisdictionem, & ultra validè nequit procedere, p. 462. n. 81
Judex non deferens appellationi legitime virtute regii decreti, aut alias in proxima est causa attentandi, & vim inferendi, ibid. n. 74
Judex si à denegante admittendam meam probationem vel instrumenta non admittatur appellatio virtute decreti regii, poterit ad sententiam diffinitivam procedere, ibid. n. 85
Judici exequenti violentiam in criminalibus potest licite per vicinos, & consanguineos connumerari resisti, p. 464. n. 5
Etiam in delictis enormibus, & atrocissimis, in quibus specialiter non est prohibita appellatio, ibid. n. 6
Et etiam in crimine læsæ majestatis, magis communiter resolvatur cum declarationibus, remissivè, ibid. n. 7
Judex à quo inhibitus, non potest sententiam notorii exequi, n. 464
Judex Ecclesiasticus vim non facit exequi capitula separata sententiæ, à quibus pars contra quam lata fuere non appellavit, cum transeat in rem judicatam, p. 470. n. 13

Judex

Index Rerum,

- Judex inhibitus potest ea facere, quæ tendunt in facilitatem exitum appellationis, p. 480. n. 43
- A Judice rejiciente petitionem ejus cui denegat audientiam, appellationi interpositæ non deferendum, p. 481. n. 16
- Judex secularis justè denegat suum auxilium petito ab Ecclesiastico pro executione sententiæ quam per legitimam appellationem competit esse suspensam, quam nolit admittere, p. 482. n. 43
- Judex potest pendente appellatione ab interlocutoria merè procedere ante inhibitionem, p. 486. n. 6
- Judex appellatione pendente ab interlocutoria habente damnum irreparabile, vel præjudicium, causæ principali superfedere tenetur, p. 486. n. 7
- Judex non potest semel à se abdicatam jurisdictionem per delationem reassumere, p. 487. n. 11
- Judex non potest semel à se abdicatam jurisdictionem per delationem reassumere, etiam de consensu partium, ibid. n. 12. contrarium, p. 490. n. 57
- Etiam si Judex detulerit sive expressè, sive tacitè, p. 487. num. 13
- Deferre appellationi tacitè censetur Judex, quando concedit Apostolos reverentiales, seu remissoriales, ibid. n. 14
- Judex à quo etiam post delationem potest præfigere terminum appellanti ad proseguendum sive in continenti, sive ex intervallo, ib. n. 19.
- Judex non potest revocare interlocutoriam, qua ejus finitur jurisdicção, nec illam ulterius potest reassumere, p. 488. n. 40
- Quod procedit in Judice delegato declarante se Judicem incompetentem, ibid. n. 41
- Judex ordinarius potest revocare interlocutoriam, per quam ejus finitur jurisdicção, & de ratione, ibid. n. 42
- Judices ordinarii pares aut dispares uno deferente an alter possit procedere, p. 490. n. 66
- Judex delegatus tenetur expressè declarare super desertione ante executionem, p. 491. n. 81
- Judex potest casualitè declarare super desertione, cum declarat expediendo executoriales, ib. n. 82
- Judici à quo, an Judici ad quem pertineat rem judicatam exequi, & executoriales expedire, p. 492. n. 104. remissivè.
- Judex cautus sit, non pronunciare super sententiâ exequendo, sed directò committat executionem executori, ut appellatio evitetur, p. 501. n. 91
- Judices non debent recedere à verbis rescriptorum, p. 515. n. 40
- Judex delegatus non potest interpretari rescriptum, nisi quatenus ejus verba patiuntur, ibid. n. 41
- Judicis iniquitas inter procedendum quando arguitur, ex inspectione processus detegitur, p. 522. n. 168.
- Judex ad quem ob excessum est appellatum, non potest se intromittere super causa principali executionis, sed an sit excessus, vel non, p. 524. n. 209
- A Judice requisito excedente in executione ad quem sit recurrendum & appellandum, p. 528. n. 7. remissivè.
- Judices ordinarii non debent permittere executoribus Principi extra modum exequi & Vassallos lædere, p. 528. n. 15
- Judex inordinatè procedens & extrajudicialiter, facit injuriam, & ut privatus convenitur, p. 529. n. 23
- Quod obinet in Judice incompetente procedente etiam servato juris ordine, ib. n. 24
- Et etiam competens nulliter non procedat, ib. n. 25
- Judex superior de excessu executionis cognoscens sive per viam querelæ, sive appellationis, non potest se intromittere in negotio principali, seu an sit excessus vel non, dumtaxat, ibid. n. 33
- Judex superior cogniturus de appellatione à nullitate sententiæ, non potest cognoscere de justitia aut injuria ipsius sententiæ, ibid. n. 35
- A cujus Judicis factio appellatur est attendendum, ut sciatur quis Judex pro repositione excessus & gravaminis sit ad eundem, p. 530. n. 41
- A Judice qui sententiam tulit exequente si appellatur, erit recurrendum ad ipsius superiorem, ibid. n. 42
- Quod procedit quando appellatur specificè à facto Judicis committentis, non simpliciter à facto executoris & nuntii, ibid. n. 35
- Si appellatur a Judice requisito exequente pro gravamine excessus requirentis, non ad ipsum, sed ejus superiorem erit recurrendum, ibid. n. 46
- Judex requisitus præstando auxilium facti petiti pro executione, non est qui gravat, & sic ad superiorem requirentis erit appellandum, ibid. num. 47. redditur exemplum.
- A Judice requisito pro executione sententiæ excedente mandatum, an ad requirentem vel superiorem requisitus sit ab excessu appellandum, p. 531. n. 49.
- A Judice requisito exequente jure proprio gravante appellatur ad illius superiorem, ib. n. 50
- Judex requisitus pro executione sententiæ à Judice alterius territorii lata dicitur delegatus & executor, & ad requirentem appellatur ab ejus excessu, ib. n. 51
- A Judice Ecclesiastico cujus officium imploratur pro executione lata à seculari, ad quem appellandum, ibid. n. 32
- Judex quilibet sive ordinarius, sive delegatus, cognoscit an sua sit jurisdicção, p. 533. n. 37
- Judex sicut appellatione pendente & ejus termino non potest exequi, ita nec executionem committere, cujus defectus est particeps executor, p. 545. n. 50
- Judex vim facit non deferens appellationi à commissione executionis sententiæ suspensæ per legitimam appellationem, ibid. n. 55
- Judex requisitus an excedat non exequendo juxta statutum judicis requirentis, p. 546. remissivè.
- Judex requisitus re integra mortuo vel aliter finito officii requirentis, an possit nihilominus executionem facere, p. 546. n. 66
- Judex successor tenetur adimplere & exequi mandatum directum suo prædecessori, ibid. n. 69
- Judex requisitus an possit cognoscere de dominio aut possessione rei super qua exceptio est faciendâ, ib. n. 73
- Judex requisitus ad exequendum, dicitur nudus & merus executor, ibid. n. 74
- Judex requisitus pro executione sententiæ quas exceptiones admittat, p. 553. n. 41
- Judex requisitus pro executione executorialium dicitur merus executor, ibid. n. 42
- Judex requisitus pro executione cognoscit de omnibus exceptionibus modificativis, si coram judice cognitæ non sint, ibid. n. 43
- Judex requisitus potest de dominio rei super qua est faciendâ executio, cognoscere etiam si sit merus, ib. n. 44
- Judex ordinarius qui in defectu jurisdictionis arbitrè ferentis sententiam exequitur, dicitur mixtus executor, quia omnes exceptiones admittit & cognoscit, ibid. n. 45.
- Judex rejiciens probationem in continenti oblatam, offendit suam iniquitatem contra opponentem exceptionem, cujus malitiæ præsumptio purgatur ex eo, p. 554. n. 57
- Judex cum non possideat per actum nullum, non transfert possessionem, licet habeat animum transferendi, p. 576. n. 107
- Judicis factum dicitur factum partis & quando, ib. n. 109
- Judicis menti magis quam cortici verborum est inhærendum, p. 606. n. 112
- Judex declarans actorem verum rei dominum, necessariò supponit à reo restituendum, p. 608. n. 138
- Judex reservans sibi taxare expensas, non potest taxare damna, p. 620. n. 53

Et

& Verborum.

- Et quid in contrariis an appellatione expensarum veniant damna, p. 620. n. 54
- Judex si ponit manus ad connexa mandati, non dicitur excedere ejus fines, p. 624. n. 114
- Judices curent ut si certam quantitatem ex processu deduxerint, expriment in sententia ne liquidationem committant executoribus, quo evitabitur magnum dispendium partibus, p. 625. n. 35
- Judex an possit condemnare reum ad usuras decurrendas post sententiam ob moram debitoris, p. 629. n. 10
- Judex delegatus subrogatus loco alterius delegati potest sententiam prædecessoris interpretari ex verosimilibus conjecturis, apparentibus ex actis & processu, non tamen ex mera voluntate, pag. 636. numero 9
- Interpretari suam sententiam non omnes Judices ordinarii possunt, ib. n. 15
- Judex potest condemnare ad pecuniam debitam cum interesse lucri cessantis, potest hodie ad rationem vigesimæ pendendæ, quamvis solutio satis differatur, p. 639. n. 27
- Judex non potest alterare & mutare sententiam, aut ejus substantiam, p. 644. n. 115
- Judex secularis licet possit directò clericum coram se litigantem compellere ad compromittendum, potest tamen cautivè denegando illi audientiam, p. 656. n. 32
- Judex laicus competens est facto rei spiritali incidenti, 658. n. 7
- Judex laicus à se capto opponente esse clericum cognoscit ad effectum ut nullatenus differatur remissio, & de ratione, ib. n. 80
- Judex secularis potest cogere clericum ut sibi ostendat ea, quæ est allegaturus coram Ecclesiastico, ut videat an sint conclusivæ, alias procedit, ibid. n. 81
- Judex secularis eligens clericum ut depositarium, potest & ipse cognoscere ut depositum restituatur, p. 659. n. 90
- Judex secularis clericum deputans sequestrum, cognoscit de ipso restituendo, ib. n. 91
- Sed executio per quem Judicem sit faciendâ actualis, Martæ opinio refertur, ib. resolvitur, pag. 660. n. 105
- Judicem seculariæ casibus quibus potest contra clericum ferre sententiam, eam non posse exequi, sed Ecclesiasticum ad ejus instantiam qui teneant, p. 659. n. 92
- Judicem laicum posse sententiam à se latam contra clericum casibus quibus cognitio jure pertinet, vel aliter sententia ex natura causæ nocet clerico realiter in ejus bona exequi, ut verior opinio resolvitur, ib. n. 96
- Judici seculari, eadem ratione qua sibi causæ cognitio in clericum pertinet, ita etiam executio in temporalibus, ib. n. 97
- Judex Ecclesiasticus casu quo de laico cognoscere potest exequi tamen non potest in illius bonis temporalibus, p. 660. n. 99
- Judex laicum clericum à se depositarium, seu sequestrarium electum, potest compellere captis pignoriibus ad restitutionem depoliti & sequestrati, ibid. num. 105
- Judex secularis magis dicitur judex causæ quam clerici, quando post delictum fraudulenter suscipit ordines, p. 661. n. 121
- Judex Ecclesiasticus non potest exhibere executori laico exequenti clericum in temporalibus, in casibus quibus sententia à seculari lata virtualiter & ex natura causæ aliterve præjudicat clerico, p. 662. numero 130
- Judex Ecclesiasticus inhibere poterit executori laico, exequenti contra clericum sententiam per laicum latam clerico tertio nullatenus præjudicantem, ib. n. 131
- Judex secularis inhiberi tunc potest, quando contra clericum nequit procedere, p. 662. n. 132
- Judex superior de appellatione sub excessu cognoscens non potest se intromittere in totius executionis revocatione, cujus cognitio ad eum non est devoluta, sed excessu dumtaxat, p. 666. n. 221
- Judex delegatus postquam sententiam tulit, & simul fuit executus, ejus expirat jurisdicção, p. 668. n. 228
- A judice jussu ut domum exeat, si semel exivit, & iterum redeat, non videtur exisse, ibid. numero 238
- Judicium.*
- Privilegiatum Judicium, & sui natura inappellabile, aut executivum in dies alteratur & variatur ex modo proponendi, aut proseguendi, & efficitur appellabile, & è converso, p. 622. n. 116
- In quocumque Judicio etiam summario, requiritur plena probatio, p. 147. n. 132
- Judicium non debet esse in pendenti, p. 161. numero 30
- Judicium non constat ex duobus reis tantum sine actore, p. 230. n. 53
- Judex an vim faciat cognoscens de nuntiatione novi operis, quod Clericus nunciavit, ib. n. 54
- Et quid de milite vel alio privilegiato nunciante, ibid. num. 55
- Judicialiter proceditur in provisione beneficii, vel ex voluntate collatoris, vel ex juris necessitate prout natura negotii postulat, p. 274. numero 35. & seq.
- Judicium mutare in majorem causæ cognitionem parte non contradicente, nullam causam nullitatem, secus si in minorem, ib. n. 38
- Judicis partes assumere in provisione beneficii, quibus casibus judex ex necessitate tenetur juris, ib. num. 39
- Judicis partes assumere tenetur judex in provisione beneficii quando commissio aut dispositio utitur verbo (judicium) quod in judicialibus, non in extrajudicialibus verificatur, ib. n. 40
- Judicialiter fuisse factam provisionem, cognoscitur, quando adest concursus oppositorum formantium inter se contradictionem, p. 278. n. 78
- Judicialiter tunc in provisione processisse cognoscitur, quando collator fecit actum, qui à privato fieri non potest, sed à judice tanquam judice, p. 279. num. 86
- Judicialis actus est interloqui, non extrajudicialis, p. 280. n. 89
- Æquitas in judicio semper est servanda, pag. 359. n. 18
- In judicio possessorio, quo sit condemnatio ad interesse ob non facultatem rei restituendæ, admittitur appellatio, p. 652. n. 87
- In Judicis, privilegiis, & similibus quod non reperitur expressè concessum, censetur prohibitum, p. 523. n. 173
- In Judicio summario agitur an debeatur, in executivo quomodo solvatur, p. 533. n. 3
- Judicium cujus sententia exequitur non obstante appellatione non dicitur executivum, ib. n. 5
- In quolibet Judicio ubi erit aut personæ datur mutatio, nova citatio præcisa est, etiam si omnes necessariæ præcesserint, p. 534. n. 10
- Judicium agitatum cum Monacho constituto procuratore sine licentia superioris, non opposita exceptione an nullum, p. 558. n. 130

Salgado de Procel. Reg.

R r r

Non